

Vlaams
Parlement

ingediend op **1867** (2018-2019) – Nr. 2
4 maart 2019 (2018-2019)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Tine van der Vloet en Katrien Schryvers

over het ontwerp van decreet

houdende instemming met
het samenwerkingsakkoord van 31 december 2018
tussen de Vlaamse Gemeenschap,
het Waalse Gewest,
de Franse Gemeenschapscommissie,
de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende de mobiliteitshulpmiddelen

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bert Moyaers.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Danielle Godderis-T'Jonck, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs,
Tine van der Vloet;

Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;

Freya Saeys, Martine Taelman;

Bert Moyaers, Freya Van den Bossche;

Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Lies Jans, Manuela Van Werde, Elke Wouters;

Sonja Claes, Dirk de Kort, Jamila Hamddan Lachkar, Tinne Rombouts;

Jo De Ro, Laurence Libert;

Jan Bertels, Bart Van Malderen;

Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

1867 (2018-2019) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 31 december 2018 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de mobiliteitshulpmiddelen, tijdens haar vergadering van 26 februari 2019.

1. Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Door de zesde staatshervorming is een aantal tegemoetkomingen die voorheen onderdeel vormden van de verplichte ziekteverzekering overgeheveld naar de deelentiteiten. Om de burger een zo goed mogelijke dienstverlening te kunnen garanderen, was het volgens minister *Jo Vandeurzen* nodig om hierover enkele samenwerkingsakkoorden met de bevoegde deelentiteiten te sluiten.

Dit samenwerkingsakkoord betreft de mobiliteitshulpmiddelen, en regelt een aantal aspecten die te maken hebben met situaties waarbij personen of verstrekkers te maken krijgen met meerdere deelentiteiten. Het werd ondertekend door alle ministers bevoegd voor het mobiliteitshulpmiddelenbeleid in de verschillende deelentiteiten.

De basisprincipes die in het samenwerkingsakkoord voor de mobiliteitshulpmiddelen gehanteerd worden, zijn het verzekeren van de continuïteit in de dienstverlening en het garanderen van de rechtszekerheid. Dit samenwerkingsakkoord heeft betrekking op zowel de mobiliteitshulpmiddelen die voorheen vergoed werden door de federale overheid via de ziekte- en invaliditeitsverzekering als de mobiliteitshulpmiddelen die al door de gemeenschappen vergoed werden op grond van hun bevoegdheid inzake personen met een handicap.

1.1. Domicilie

Het samenwerkingsakkoord gaat uit van het principe dat het domicilie van de betrokkene bepaalt welke deelentiteit instaat voor de financiering van de mobiliteitshulpmiddelen. Dit principe geldt al vanaf januari 2019. Op dit vlak is er voor de mobiliteitshulpmiddelen geen overgangsperiode.

1.2. EU-reglementering

Verder werd ook het aanknopingspunt afgesproken voor de personen die niet in België wonen maar op basis van de EU-reglementering een beroep doen op mobiliteitshulpmiddelen in een Belgische deelentiteit (EU: Europese Unie). Artikel 5 bepaalt dat de exploitatiezetel van de werkgever van de aanvrager gehanteerd wordt om te bepalen welke deelentiteit instaat voor de financiering van de zorg, wanneer de aanvrager zijn woonplaats heeft in een andere EU-lidstaat, in een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland.

1.3. Gelijkstellingen

Dit samenwerkingsakkoord wil erover waken, dat de overdracht van bevoegdheden – en het voeren van een eigen beleid per deelstaat – niet leidt tot een onbillijke toename van de administratieve lasten bij de burger en bij alle betrokken actoren. Voor de burger betekent dat onder meer dat de documenten voor een aanvraag van een mobiliteitshulpmiddel uit een bepaalde deelentiteit ook aanvaard kunnen worden, als de persoon een aanvraag doet in een andere deelentiteit, mits die alle nodige informatie omvatten.

1.4. Verhuizing

Bij een verhuizing spreken alle deeltentiteiten af dat het dossier met alle relevante informatie wordt bezorgd aan de rechthebbende of aan het loket van de andere deeltentiteit dat ervoor instaat. De nieuwe deeltentiteit kan het dossier van de rechthebbende verder opvolgen, en bijvoorbeeld nagaan wanneer de hernieuwing van een mobiliteitshulpmiddel mogelijk is. Bij verhuizingen gelden niet langer de hernieuwingstermijnen van de oorspronkelijke deeltentiteit, maar wel de termijnen van de nieuwe deeltentiteit.

In geval een mobiliteitshulpmiddel middels een verhuursysteem ter beschikking wordt gesteld, dan engageert de verhurende deeltentiteit zich ertoe dat de personen die naar een andere deeltentiteit verhuizen nog drie maanden gebruik kunnen maken van het verhuurde mobiliteitshulpmiddel. Op die manier hebben de betrokken persoon voldoende tijd om een nieuwe aanvraag in te dienen in de ontvangende deeltentiteit.

Als een persoon verhuist nadat hij een aanvraag voor een mobiliteitshulpmiddel heeft ingediend en voor de beslissing genomen is, wordt in het verkoopsysteem de hele procedure verder afgewerkt in de deeltentiteit waar de aanvraag werd ingediend. De deeltentiteit die de beslissing neemt staat ook in voor de vergoeding van het mobiliteitshulpmiddel.

In geval van een verhuursysteem wordt de verdere procedure afgehandeld in de andere deeltentiteit. Alle relevante informatie wordt bezorgd aan de persoon met een zorgbehoefte of aan het loket dat instaat voor de verdere behandeling van het dossier. Het is de bedoeling dat medische voorschriften, indicatiestellingen of rapporten die in het kader van de lopende, oorspronkelijke aanvraag reeds bezorgd werden, kunnen worden hergebruikt.

1.5. Verstrekkers

Er is een wederzijdse gelijkstelling geregeld van de erkenning van de verstrekkers, zodat verstrekkers gevestigd in een bepaald landsdeel ook actief kunnen zijn voor inwoners van de andere deelstaat.

1.6. Advies- en overlegorganen

Onder meer om goede praktijken uit andere deelstaten te kunnen gebruiken in eigen beleid, wordt een waarnemer uitgenodigd in de adviesorganen. Om praktische problemen te regelen wordt op administratief niveau een overlegforum in het leven geroepen zodat snel kan worden afgestemd als dat nodig is.

2. Algemene bespreking

Peter Persyn drukt zijn waardering uit voor dit samenwerkingsakkoord. Door een regeling uit te dolken voor verhuizingen, bewijst de Vlaamse overheid vooruit te kunnen denken.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 tot 3

De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen eenparig met 13 stemmen aangenomen.

---

4. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet wordt eenparig met 13 stemmen aangenomen.

Bert MOYAERS,
voorzitter

Tine VAN DER VLOET
Katrien SCHRYVERS,
verslaggevers